

Мій раю зелений,  
Мир-зіллям маєний,  
Стелися круг мене  
В далеку даль!

Пречудний спокою,  
Витай надо мною.  
Святою рукою  
Прогонюй мій жаль!

Як сонечко сяє!  
Як вільно гуляє  
По вільному краї  
Мій погляд кругом!

Луги за ланами,  
Село між садами  
І мир між хатками,  
Спокій над селом.

А люди щасливі,  
Брати мов зичливі,  
На прадідній ниві  
Працюють поспів...

І пісня лунає  
Від краю до краю:  
Тут пана немає,  
Немає й рабів!

О краю мій, світе!  
Щоб раз тебе вздріти,

Я рад був терпіти  
Весь вік у ярмі.

А днесь тя щоднини  
З утіхов дитини  
Видаю, єдиний,  
У снах, у тюрмі.

14 марта 1880

---

зі збірки « [З вершин і низин](#) »